

vi gaa ind paa det nye Princip, thi vi give Noget, som det er sagt, og vi faae ikke Noget. Der er dernæst gjort opmærksom paa, at Filialerne ubetinget opløse det, som er sparet ved Amtstuerne. Det er urigtigt. Der maa kunne, det er jeg overbevist om, men jeg skal ikke stille noget Forslag derom, tænkes Filialer oprettede, uden at det vil koste et saa stort Beløb, som de hidtil oprettede Filialer have kostet, og dersom de ærede Medlemmer og navnlig den høitærede Finansminister kom med Forslag i den Retning, at ikke alene de nuværende Filialer opretholdes, men at der ogsaa oprettedes Filialer paa de Steder, som man ikke uden Ubillighed kunde negte, vare lige saa berettigede som Møen, f. Ex. Langeland, saa tror jeg, at hvis dette kunde gøres paa en hensigtsmæssig og nogenlunde billig Maade, saaledes, at Omkostningerne ved Opbeholdsvæsenet i det Hele ikke forøgedes, vilde enhver Medlem af Udvalget gaa ind derpaa. Som sagt, jo flere Tjernbaner man har, jo bedre Post man faar, des mindre føler man Ulemperne ved at have færre Amtstuer. Der er Medlemmer i Udvalget, som have 7—8 Mil til Amtstuen og aldrig i deres Dage have vidst, hvor Amtstuen var, og hvor Amtsforvalteren boede, — ja de have naturligvis vidst, i hvilken By — og som aldrig have været der, fordi det var Sædvane der paa Egnen at slaa sig sammen, een Mand tog hele Beløbet med sig og betalte det saa i Kjøbstaden. Saaledes gaar det ogsaa paa Langeland, og det har man indført alle Steder, hvor Amtstuerne ere bleve nedlagte. Jeg indrømmer som sagt den lokale Berettigelse til at raade Ak og Be, men den er ikke saa stor, som man gjerne vil gjøre den til. Der er endnu Tale om Forskaffelsen af Kolding som Amtstue, men ikke som Opbeholdsvæsen. Det er der ikke Tale om, det er ikke Hensigten. Jeg for mit Vedkommende gaar ind paa Amtstuen i Kolding. Korrekt vilde det fra Folkethingets Side være at sige, at Opbeholdsvæsenet ogsaa her maa nøies med een Amtstue i Amtsradsafkreds, men vi række Haanden ud til den modsatte Side. Vi gjøre ikke nogen Handel, men vi sige, at vi ville fre noget paa de strenge parlamentariske Fordringer, vi ville ikke købe Kolding og sælge noget Andet, men vi gaa ind paa Kolding, imod at vi faae den Fordring oplydt ligeoverfor de andre Amtstuer, der ligge i den tidligere Lovgivning. Naar man saa vil spørge, hvorfor just Kolding, da siger jeg, at der er gode Grunde til, at det netop bliver Kolding, der bliver den anden Amtstue i et Amt. Thi Koldings Nedlæggelse vil bevirke, at Amtstueområdet der vil blive større end nogen anden Amtstues her i Landet, og dernæst gjør de tidligere flevigste Distrikters Indkorporering under Kolding en Amtstue der mere nødvendig end nogen anden Filials Omvæltelse til Amtstue. Det er blevet udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds

(Lvermoes), og det tiltræder jeg ganske, at det er ganske det Samme, der i sin Tid medførte Oprettelsen af en Filial paa Wexø. Det er de gamle flevigste Eiendommeligheder, der ved disse Distrikters Indkorporering bevirke, at en Amtstue i Kolding er meget mere berettiget end hvilken som helst Filials Forandring til Amtstue i det øvrige Land.

Med Hensyn til de Bemærkninger, der ere gjorte til de øvrige Forslag, skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar et Flertal, hvortil jeg ikke hører, har stillet Forslag om Wexøkjøbing, er Grunden den, at de ærede Medlemmer vilde gjøre en Forskjel imellem denne og andre Filialer, som jeg ikke kan se, der er nogen Grund til at gjøre. Jeg veed ikke, hvorfor man skal have een Filial, hvor Betøftningerne regnes som Kontorholdsudgifter, uendens de ved alle andre Filialer beregnes som Lønning. Dernæst maa jeg sige, at det ikke alene er denne formelle Indvending, der kan gjøres imod Forslaget; men der er ogsaa den reelle, at hvis jeg ikke tager meget feil, vil man, naar man lader de andre Filialer blive staaende som de staa, give dem et Lillæg til, hvad de isølge Loven tidligere have haft. Med Hensyn til de Bemærkninger, som fremkom fra de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Lauher) og Aalborg Amts 2den Valgkreds (H. Steffensen) angaaende den mærkelige Modsigelse, der vilde komme frem ved Vedtagelsen af Vædringsforslagene, vil jeg sige, at de ærede Medlemmer efter min Anstuelse gjøre sig skyldige i en Misforstaaelse, idet de se paa den gjældende Lov som Udgangspunkt istedetfor at se paa Lovforslaget som Udgangspunkt. Vædringsforslagene ere jo stillede til Lovforslaget og ikke til den gjældende Lov. Deraf kommer Misforstaaelsen ved Punkt b. ved Vædringsforslaget under Nr. 6 og ligeledes Misforstaaelsen ved, hvad der blev bemærket af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds. Jeg skal føie til, at er der noget Forkert ved Vædringsforslaget under Nr. 1, hvad gjerne kan være muligt, er det Noget, som ikke rammer mig, da det ikke er stillet af Flertallet. Forøvrigt er det jo begribeligt, at, selv om Forslagene være nok saa konsekvent stillede, har Thinget Lov til at vedtage nogle af Flertallets og nogle af Mindretallets Forslag, og da kommer der en Inkorrektethed i Loven alligevel. Men derfor have vi jo 3die Behandling. Endnu staa vi kun ved 2den. Skulde der være noget Ukorrekt ved Vædringsforslagene, er det ikke af væsentlig Betydning, det kan ændres paa et senere Standpunkt. — Den ærede Finansminister gjorde en Bemærkning til Vædringsforslaget under Nr. 12 om det Urigtige i at opføre i Instruxen, at Embedsmændene skulde sætte Betalingstiden for Folk, som kunde erlægge Betalingen i deres Hjem, nærmest mulig i Termimens Udløb. Men jeg vil sige til den ærede Minister, at jeg ikke kan indse Andet, end at det er fuldstændig